

Hokejový útočník **Tomáš Kárný** v dresu Zlína vybojoval dvě extraligové medaile. Jenže zažil i měsíce bez výplaty a byl „zbožím“ daňového podvodníka Tomáše Hrdinky

Za šest set tisíc v kufru mě prodali do přeboru

Brno – Jeho jméno si zřejmě okamžitě nespojíte s mistrovským titulem ve Zlíně v roce 2004. Přesto je na zlaté vizitce dřevěného podstavce zlatého poháru vyryto stejné výrazné jako třeba Balaščík s Leškou. **TOMÁŠ KÁRNÝ**, tehdy 31letý hokejový útočník přišel jako případný záskok z rodného prvoligového Prostějova. A v šesti zápasech se jednou zapsal mezi střelce. Ačkoliv v extralize přeskačkoval mantinel pouze do 21 zápasů, doma schovává zlatou a bronzovou extraligovou placku, právě ze Zlína. „Když si vezmete, kolik jsem odehrál zápasů a máme dvě medaile, tak kdyby si mě tam minulou sezonu posadili do druhé řady, další placku mají jistou,“ pousmál se Tomáš Kárný.

Vzpomínáte často? Sem tam si vzpomenu, především když v televizi běží play off. V Boskovících mě to připomínají spoluhráči, ale sám od sebe na to nemyslím. Každopádně je titul mým největším úspěchem v kariéře.

Máte doma nějaké DVD se známými zápasy, nebo suvenýry z mistrovské doby?

Mám nějakou videokazetu i další věci, oba dresy, i obě medaile mám pečlivě schované. Jsou tam i výstřižky z novin i nějaká knížka, která vycházela.

Kde byla největší síla týmu?

Třeba i letos měl Zlín výborný tým, ale měl spoustu mladých kluků a byl jsem hodně překvapený, že se dostal až do finále. Naopak, když se podíváte na mistrovskou sestavu, byli tam zkušenější nebo hráči v ideálním hokejovém věku. Samozřejmě všechno si musí perfektně sednout. Opravdu není sranda ho vyhrát.

Vybavíte si ještě dnes moment, kdy jste nad hlavu zvedli mistrovský pohár?

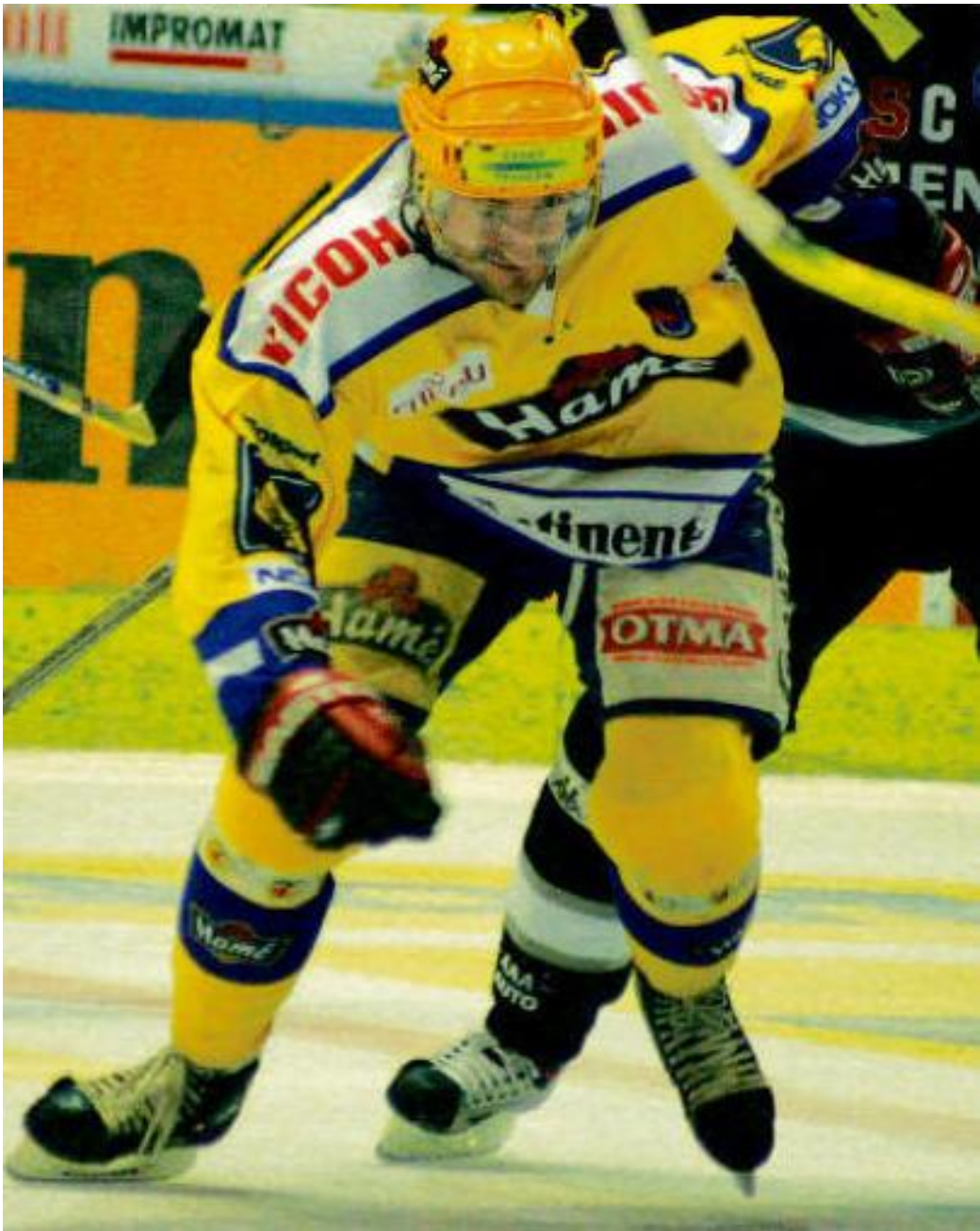
Velmi matně. Byli tam jiní hráči, rodáci, kteří hráli ve Zlíně mnohem déle. Jako Larry Hamrlík, nebo Lešoun (Petr Leška – pozn. aut.) Ti to prožívali mnohem víc. I pro mě to byl však nezapomenutelný zážitek.

Tehdy vám bylo 31 let, a patřil jste k těm věkově zkušenějším hráčům. Mladší generace si výjimečné okamžiky tolik nepřipouští. Uvědomoval jste si, co jste tehdy dokázali?

Docházelo mi, že se něco stalo. Hlavně tu cestu, kterou jsme došli a co všechno jsme pro to museli obětovat. Co všechno se muselo stát,

CO DNES DĚLÁ MISTR EXTRALIGY 2004 TOMÁŠ KÁRNÝ?

„Pracuji v jedné firmě, která obchoduje s krutím masem, a ještě mám v Brně obchod s oblečením. V uplynulé sezoně jsem hrál krajský přebor za Boskovice, ale do příští sezony uvidím, zda budu pokračovat. Rozhodnutí nechávám na srpen.“

V EXTRALIZE si v dresu Zlína zahrál hokejový útočník i proti pražské Spartě. Celkem odehrál jen 20 zápasů s bilancí 2 gólů a jedné přihrávky. Jeden duel odehrál i za Vsetín. Přesto vlastní dvě medaile. Foto: archiv Deníku

abychom ten pohár získali. **Kde nastal zásadní zlom?**

Určitě ve čtvrtfinále s Třincem, které se hrálo na sedm zápasů. Tato série tým stmelila ještě víc. Když si to tak vybavuji, další série s Plzní a Slavií už tak složité nebyly. Ve třech zápasech rozhodovalo prodloužení, nebo nájezdy. Tam jsme měli obrovské štěstí.

Myslíte právě čtvrté zápas čtvrtfinále, kdy Jaroslav Balaščík tři vteřiny před koncem základní hrací doby vyrovnal, a v nájezdech jste vyrovnali sérii na 2:2 na zápasy?

Přesně tak. Tři sekundy rozhodly o titulu. Byla to souhra dobrého mančaftu. Tým byl výborně poskládaný, kolem samí výborní hrá-

či. Získat titul je však vždy i o štěstí.

Co se vám vybaví z oslav?

Spoustu lidí ve městě, projížděli jsme se na vláčku, bylo tam nějaké šampaňské. Bylo to velké už ten večer. Dalo se to čekat, protože Zlín je přesně velké město na slavení. Není ani moc malinké, a není to ani Praha. Lidé to tam prožívali, jak se patří. **Jaký byl kouč Bokroš?**

Byl opravdu respektovaný i mezi nejzkušenějšími hráči. Hokeji hodně rozuměl a hodně mu dával. Byl puntičkářský pedant. Dbal na to, co řekl, to platilo. Prostor na individuální výstřelky v kabině nebyl. Zažil jsem zcela poprvé, že by trenér připravoval nástěnky a tolik věřil

motivačním heslům. Dával jsem se na to trochu divně, ale asi to mělo opodstatněný důvod. Jeden z nejlepších trenérů, jaké jsem zažil. **Hrával jste s dodnes špičkovými extraligovými hráči, jako jsou Leška, nebo Balaščík, a do uplynulé sezony i Hamrlík. Jací to byli ve vaší době hokejisté?**

Byli skvělí, ale že by byli v něčem geniální, se říct také nedá. Ale stále hrají v extralize, a pokud v ní naskakujete pravidelně, je to jiné, než když přijedete z první ligy. Než se rozkoukáte, už jdete zpátky. Ale Balaščík, to je super střelec od pána boha. Hamrlík měl zase parádní cit v rukou. Ale i jiní hráči, kteří nebyli takovými hvězdami, měli svou kvalitu. Ani nevím, kde je některým klukům konec.

Vzpomenete, jak jste se v lednu 2002 do Zlína vůbec poprvé dostal? A hned naskočil do extraligy na ledě pražské Sparty, kde jste však prohráli 2:6.

Byla tam tehdy nějaká spolupráce mezi Zlínem a prvoligovým Prostějovem. Šel jsem na trénink a řekli mi, že se mám hlásit ve Zlíně. Už tenkrát mi bylo dvěadvacet let, což na extraligovou premiéru bylo dost pozdě. Byl jsem nervózní víc, jak kdyby mi bylo dvacet. Ale bylo to příjemné a byl to můj vrchol, kterého jsem mohl tenkrát dosáhnout – zahrát si extraligu. Začal jsem do Zlína jezdit, poté sezonu (2002-2003 – pozn. aut.) jsem měl sice pauzu, ale zase jsem se vracel do Zlína právě v mistrovské sezoně. Nebýt výluky

NHL, byl jsem domluvený i na další 2004/2005, ale nakonec z hostování sešlo. **Byl to pro vás výkonnostní skok?**

Byl a moc dobře vím, že jsem svůj hokej musel změnit. Když to řeknu narovinu, v extralize hrajete úplně o jiné peníze. Jestliže si v první lize dovolíte udělat nějakou kličku, v extralize musí všechno ze třetiny pryč, aby se neudělala chyba. Abyste to nezkazil hráčům, kteří za to vydělají balík. **Nemrzí vás, že jste v nejvyšší soutěži odehrál 21 zápasů za Zlín, navzdory tomu, že jste v první lize dominoval?**

Nemrzí. Ale kdybych byl odchovancem extraligového klubu, šance prosadit se v extralize by byla větší. V 17 letech jsem ale z juniorky šel do první ligy. Musel bych pořád někoho přesvědčovat. Zatímco v extraligových týmech vždy nejlepší junioři šli automaticky do chlapů. Byla by to snadnější cesta a třeba bych se tam udržel. Stejně jako Lešoun (Petr Leška), nebo Jarda Balaščík. Podobně na tom ale byli kluci z druhé národní ligy. Aby se uchytili v první lize, pořád museli někoho přesvědčovat. Musel bych být hodně dobrý, abych se dostal na úkor domácích hráčů do extraligového týmu. Beru to tak, že jsem se 17 let hokejem živil a zaplat pánbůh za to. **Ale nejsou v první lize potíže s penězi?**

Jsou. Dostanete výplatu v únoru a další až v květnu, kdy se sejdete na letní přípravu. Měl jsem v závěru kariéry nabídky z Kadaně, ale to je někde na konci světa a mě dlužili peníze. Raději jsem chtěl hrát druhou ligu a najít si práci.

Jenže vy jste hrál i profesionálně krajský přebor za Vyškov. Jak k tomu došlo?

Tenkrát přivezl řidič automobilového závodníka pana Hrdinku na prostějovský zimák, který majiteli hodil v kufru na stůl šest set tisíc korun v hotovosti a řekl, že si mě bere. Tehdy bylo úterý, přijel jsem z tréninku a zavolal mi majitel klubu, že ještě ve středu nastoupím v první lize proti Třebíči. Rozloučili se se mnou ceremoniálem na modré čáře a ve čtvrtek jsem už hrál proti Nedvědicím krajský přebor za Vyškov. Finančně to ale bylo někde jinde. Hrál tam Rajnoha, chytil Vojtek, připravovali mančaft na postup. V závěru sezony jsme vyhráli čtrnáct z patnácti zápasů a proti Olomouci s Dopitou v sestavě jsme hráli o postup do první ligy a baráž prohráli. Nepostoupili jsme, Hrdinku pak zavřeli. (Tomáš Hrdinka byl obviněn z daňových podvodů ve výši půl miliardy korun. Od roku 2011 si odpýváka trest na devět a půl roku – pozn. aut.) Na tři roky jsem šel do Olomouce.

Porád jste nadšeným cyklistou?

Ano, ale už na to není tolik času. Jsem pracovně vytížený. Čas spíš hledám, navíc když celý květen propírá, je to těžké. Letos jsem toho moc nenajezdil, ale kdybych ještě začínal sezonu, na krajský přebor kolo stačí. **Prý jste dojížděl denně z Brna na tréninky do Prostějova a večer se vracel zpět. Je to pravda?**

Bylo to napsané v jedné knížce k titulu, ale denně to určitě nebylo. To bych se musel zbláznit. Za dva měsíce letní přípravy jsem třeba patnáctkrát jel. Asi dvakrát týdně. Bylo to sto třicet kilometrů tam i zpět, ale sezona podle toho vypadala (*Směje se.*)

Tomáš Kárný

Narozen: 20. dubna 1973 v Prostějově. **Výška:** 186 cm. **Váha:** 86 kg. **Hůl:** P. **Přezdívka:** Karňas, Karňák. **Největší úspěchy:** mistr extraligy (2004, Zlín), 3. místo (2002, Zlín)

KARIÉRA:

KRÁLOVO POLE (91-93, 1. liga) „Bývalý Ingstav, prvoligový tým, ve kterém jsem začínal od 17 let.“ **TÁBOR (93-94, 1. liga)**

„Byl to vojenský tým, bohužel pouze jeden rok. Byli tam hráči jako Kotásek, Srdínko, Zábranský a další. Byla ta snad polovina hráčů, kteří se později prosadili v extralize. Přesto jsme hráli spodek tabulky. Asi se projevila mladická nezkušenost. Tenkrát nás trénoval Barda a žil jsem z toho, co jsme natrénovali dalších pět sezon.“

PROSTĚJOV (94-98, 1. liga)

„Na střídavý start tam jezdili hráči Zlína, jako byli Rajnoha, Suhrada, nebo Homér. Podle jmen to byl také super mančaft, ale hráli jsme za polovinou tabulky. Sponzorovala to banka Haná, která ale zkrachovala a šel do Znojma.“

ZNOJMO (97-98, 1. liga)

„Bylo to tam dobré, ale zažil jsem neslavnou baráž, o které se mluvilo nejen o hokeji. Vedli jsme 3:0 o postup do extraligy a hráli jsme doma čtvrtý zápas a prohráli jsme v prodloužení. Sérii jsme prohráli 3:4.“

YTONG BRNO (99-00, 1. liga)

„Hrála se tam druhá liga, ale byl tam mančaft na postup. Třeba Martin Čech, David Brázda, Venca Skuhřavý, Martin Havlát, Libor Pivko a další. Havlát s Pivkem k nám přišli na play off. Hráli jsme spolu v jedné pětce. Dokonce jsem mu půjčoval i hokejky, protože všechny polámal v Třinci a žádné mu nedorazily. Ale měly velké zahnutí, dodnes nevím, jak s tím mohl hrát. Byl to rok, kdy Havlát vyhrál juniorský i seniorský šampionát.“

KOMETA BRNO (00-01, 1. liga)

„Vyměnili mě do Komety za nějakého brankáře. Byla to moje nejlepší střelecká sezona v první lize. Akorát byly problémy s penězi, výplata nechodila. V půlce sezony jsem chtěl pryč a šel do Prostějova.“

PROSTĚJOV (01-03, 1. liga)

„Tam to bylo vynikající. Chodil vyprodaný stadion, byli jsme druží po polovině soutěže. Ovšem druhou sezonu jsem byl třetí v kanadském bodování první ligy a prodalí mě do krajského přeboru do Vyškova.“

OLOMOUC (03-06, 1. liga)

„Tam jsem byl v mistrovské sezoně Zlína a strávil tam tři roky. Jeden zápas jsem odehrál dokonce za Vsetín, ale tam tenkrát také nebyly peníze. Řekl jsem jim, že tam už nepojedu. Abych si tam platil i hotel, už bylo pod úroveň. Byla to extraliga, ale nestálo mi to za to.“

TECHNICA BRNO (06-07, 2. liga), NEDVĚDICE (06-07, KP), BŘECLAV (07-10, 2. liga a KP).

„V Technice jsem byl část sezony. Jenže i tam došli peníze. Nabídlí mě snížení, ale odmítl jsem. Oni mi řekli, že mě platit nebudou. A to byl konec aktivní kariéry. V Nedvědicích jsem se domluvil jen za nějaké startovné a našel jsem si práci. Šel jsem do Břeclavi, kde jsme postoupili z krajského přeboru do 2. ligy.“

BOSKOVICE (11-13, KP)

„Asi ještě budu hrát. Mám jen strach ze zranění. Nechce se mi ležet měsíc v nemocnici třeba s nohou. Ale už se nehraje ten důchodcovský hokej, co býval. Je tam plno juniorů a rozhodně to není sranda.“

Extraligové premiéry zažil na Spartě a Lapači

Brno – Premiéru v extralize si odbyl až ve 29 letech 8. ledna 2002 na ledě pražské Sparty (2:6). Když se ale Tomáše Kárného zeptáte na podrobnosti, moc vám neřekne. Jen, že byl pekelně nervózní. „Statistiky si nevedu, moc se v nich nepiplám,“ přiznal Kárný, který byl tenkrát na ledě u jednoho inkasovaného gólu.

Za to na ten svůj první nikdy nezapomene. „Moc dobře si ho vybavím. Vždyť to bylo proti Vsetínu,“ vypálí bez zaváhání.

Bylo to o necelé dva roky později, 14. října 2003 ve 13. kole na vsetínském Lapači, když útočník s číslem 81 již

ve 2. minutě zápasu překonala Radovana Biegla. „Bylo to hned v prvním střídání po vzhazování. Na pravou stranu se ke mně odrazil puk a dost v úhlu jsem prostřelil gólmana. Až jsem se tomu divil. Hodně dlouho to byl vítězný gól,“ vybavuje si Kárný, že Vsetín až během 41. minuty vyrovnal na průběžných 2:2 a tři minuty před koncem Barinka trefil vítězný gól. „Byly to příjemné pocity.“

Druhá a poslední

extraligová trefa přišla 9. března 2004 v 5. zápase čtvrtfinále proti Třinci, když v 58. minutě upravoval na průběžných 7:3. „Dorazil jsem střelu. Bylo to Vojtkovi. To byl gólman, kterému jsem dal dost gólů, a on z toho byl na mrtvici. Když jsme se potkali v první lize, býval neprůstřelný, ale nějakým zrakem se mi na něj dařilo,“ vzpomíná Tomáš Kárný. „Ani jeden puk jsem si ale nevzal,“ culil se. (dan)

